

Žaloba podána obecně.
Systém KPÚ není ponechat
pozemky vlastníka na
původním místě.

10 Ca 348/2009 – 91

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobkyně: **Blažena Vávrová**, bytem ul. Čistá 215, Turnov, proti žalovanému **Ministerstvo zemědělství-Ústřední pozemkový úřad**, Těšnov 17, Praha 1, za účasti osob zúčastněných na řízení 1) Ing. Jaromír Vaner, 2) Ing. Soňa Vanerová, oba bytem Šolcova 2102, Turnov, oba zastoupení JUDr. Jiřím Stránským, advokátem se sídlem AK Husova č.p.602, Turnov, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.7.2009, č.j. 16387/09-13300-A,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby na řízení zúčastněné nemají právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ě n í

Žalobou podanou dne 28.8.2009 Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, postoupenou Městskému soudu v Praze, jako soudu příslušnému, se žalobkyně domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně paní Blaženy Vávrové (a rovněž odvolání paní Marie Podané a Ing. Helenky Madrové) proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství -Pozemkového úřadu Jablonec nad Nisou ze dne 16.3. 2009 č.j. 9001/70/2009, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Ministerstvo zemědělství -Pozemkový úřad Jablonec nad Nisou (dále jen „pozemkový úřad“) uvedeným rozhodnutím schválil podle § 11 odst. 4 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon“) návrh komplexní pozemkové úpravy (dále též „KPÚ“) v katastrálním území Jenišovice u Jablonce nad Nisou, zpracovaný firmou Ateliér krajinné ekologie-AKE, spol.s.r.o., č.zak.1/2003-9001.

V podané žalobě žalobkyně nejprve uvedla, že žádá o prohlášení neplatnosti uvedených rozhodnutí, neboť se domnívá, že jako občan České republiky má právo o svém majetku rozhodnout svobodně sama. Jako podílový spoluvlastník pozemků v k.ú. Jenišovice u Jablonce n/N, kde od roku 1999 probíhají komplexní pozemkové úpravy, které se týkají pozemků LV-199,339,663,664,665,666,667, nikdy nedala souhlas ke změnám a žádala firmu Atelier krajinné ekologie AKE spol.s.r.o., Liberec (dále též „zpracovatel projektu KPÚ“), že nechce změnu, povolí jen malé úpravy. Došlo ale k tak velkým změnám, že nejen ji udivuje, co si může zpracovatel projektu KPÚ dovolit. Odkázala obecně na dříve podaná vyjádření a odvolání ve věci s tím, že uvedené změny poškozují její práva a zdražují silně její záměry.

K výzvě soudu k odstranění nedostatků žaloby žalobkyně uvedla, že napadá vše, co její majetek (pozemky) mění a s úpravami nesouhlasí, jen s drobnými změnami, tj. podíly na cestách, neexistující cesta v lese. Ostatní žádá ponechat jak je. Napadá změny, které jí zdražují její další záměry. Na pozemcích má podíl (1/3,1/2,1/4) a konečné vyřešení majetku mezi podílníky bude znamenat rozdělení pozemků mezi ně, tj. práce geodeta navíc. Za nezákonné považuje rozhodnutí o soukromém vlastnictví majetku - cizí osobou. Domnívá se, že toto jednání je nezákonné a nemorální, má citový vztah k pozemkům, ví co to stálo předky, aby si je mohli pořídit. Požaduje proto porovnání stávajících pozemkových parcel s nově navrhovanými.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na znění ust. § 2 zákona č. 139/2002 Sb. a konkrétně uvedl, že žalobkyně je vlastníkem podílu 1/3 na listu vlastnictví (dále jen „LV“) 199, vlastníkem podílu 1/4 na LV 339, vlastníkem podílu 1/2 na LV 663, vlastníkem podílu 19/476 na LV 664, vlastníkem podílu 31/264 na LV 665, vlastníkem podílu 1/12 na LV 666 a vlastníkem podílu 1/22 na LV 667.

Podle soupisu nových pozemků rozdíl mezi původním a navrhovaným stavem

- na LV 199 činí -1,3% ve výměře (původní výměra 0,5599ha, nová výměra 0,5524ha), +3,5% v ceně včetně porostů (původní cena 39.853,32Kč, nová cena 41.247,92Kč) a 14,6% ve vzdálenosti (původní vzdálenost 323m, nová vzdálenost 276m).
- na LV 399 činí +2,3% ve výměře (původní výměra 1,7241ha, nová výměra 1,7631ha), +1,5% v ceně (původní cena 164.771,34Kč, nová cena 167.318,19Kč) a 0,5% ve vzdálenosti (původní vzdálenost 1.085m, nová vzdálenost 1.090m).

Kontrolou žalovaného byl zjištěn chybně vypočítaný procentuelní přírůstek v ceně na LV 199 (chybně uvedeno +4,0%, správně má být + 3,5%) a na LV 339 (chybně uvedeno +1,6%, správně má být + 1,5%). Tyto údaje jsou však v toleranci stanovené zákonem.

Dále žalovaný uvedl, že podle § 9 odst. 13 zákona pozemkový úřad může vypořádat spoluvlastnictví k pozemku tak, že spoluvlastníkům připočte k jejich nároku část odpovídající spoluvlastnickému podílu k předmětnému pozemku. Proto byly listy vlastnictví (LV) 664, 665, 666 a 667 navrženy k vypořádání podílového spoluvlastnictví a podíly žalobkyně a paní Aleny Ajchlerové byly připočteny na list vlastnictví (LV) 663.

Podle soupisu nových pozemků rozdíl mezi původním a navrhovaným stavem včetně uvedených spoluvlastnických podílů na LV 663 činí +0,9% ve výměře (původní výměra 7,2434ha, nová výměra 7,2549ha, -1,1% v ceně včetně porostů (původní cena 466.014,27Kč, nová cena 460.656,16Kč) a 1,6% ve vzdálenosti (původní vzdálenost 904m, nová vzdálenost 918m).

Rozdíl mezi původním a navrhovaným stavem podle ust. § 10 odst. 5 zákona může činit až 10% výměry, 4% ceny a 20% vzdálenosti nově navrhovaných pozemků vůči původním pozemkům; nad rámec těchto stanovených kritérií lze úpravu provést jen se souhlasem vlastníka. Zákonné limity jsou v případě žalobkyně dodrženy.

Žalovaný dále podotkl, že s návrhem KPÚ souhlasili vlastníci 96% výměry půdy řešeného území, která činí 272ha a byla tak splněna podmínka § 11 odst. 4 zákona, podle něhož je nutný souhlas vlastníků alespoň tří čtvrtin výměry. Rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobkyně nebyla poškozena, když proces byl veden ve veřejném zájmu, za účasti vlastníků, obce a dotčených orgánů a organizací. Podle mapových podkladů (příloha č. 9) většina nových parcel je lokalizována v místech původních parcel, v původních výměrách a nesouhlasí s tím, že u žalobkyně došlo k velkým změnám v případě umístění jejich pozemků.

Jako osoby na řízení zúčastněné uplatnily své právo pan Jaromír Vaner a paní Soňa Vanerová s tím, že jsou vlastníky pozemkových parcel č. 336, 387 a 416 k.ú. Jenišovice u Jablonce nad Nisou, zapsané na LV 402 tamtéž, které byly rovněž řešeny v rámci komplexní pozemkové úpravy. S žalobou proti rozhodnutí pozemkového úřadu, resp. žalovaného nesouhlasí, neboť na jejich pozemkových parcelách, které byly dle pozemkové úpravy zceleny pod novým parc.č. 2547, hodlají vystavět fotovoltaickou elektrárnu a zahájili proto jednání o změně územního plánu obce. Žalobkyně tím, že podala žalobu jako spoluvlastník jiných pozemků tak brání definitivnímu zápisu pozemků podle schválené úpravy do katastru nemovitostí a tím i realizaci jejich záměru. Žaloba není pro svůj nekonkrétní obsah projednatelná, navrhovali proto její odmítnutí.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích žalobou uplatněných stížných bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání rozhodnutí (§ 75 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. O žalobě rozhodl bez jednání rozsudkem ve smyslu ust. § 51 s.ř.s., když obě strany sporu s tímto postupem vyslovily souhlas (žalobkyně mlčky, žalovaný výslovně).

O námitkách žalobkyně uvážil takto :

Předně je třeba předeslat, že řízení o pozemkových úpravách bylo zahájeno v daném případě za účinnosti zákona č. 284/1991 Sb., konkrétně oznámením vyvěšeným na úřední desce ze dne 12.5.1995. V souladu s přechodným ust. § 24 odst. 2 zákona č. 139/2002 Sb. od účinnosti tohoto zákona tj. od 1.1.2003 byla aplikována na toto řízení ustanovení tohoto nového právního předpisu, protože zpracovaný návrh KPÚ byl vystaven k veřejnému nahlédnutí podle § 11 odst. 1 zákona až od 4.11.2008 do 4.12.2008 (a to poté, co došlo v průběhu července 2006 až září 2008 k projednání 1. až 4. verze návrhu postupně s vlastníky pozemků vstupujícími do pozemkové úpravy, 5. a 6. verze s dalšími účastníky následně).

Soud nepřistoupil k odmítnutí žaloby, jak se domáhaly osoby na řízení zúčastněné, neboť na výzvu soudu k odstranění vad podané žaloby žalobkyně podáním doručeným soudu 30.3.2010 reagovala, a z jejího podání dle obsahu je zřejmé, že se domáhá přezkoumání napadených rozhodnutí z důvodu nezákonnosti, kterou spatřuje v samotném postupu, jímž o jejím soukromém majetku rozhodovala cizí osoba, ač s tímto postupem nesouhlasila, jednak požaduje porovnání stávajících parcel (které v žalobě konkrétně označila uvedením LV, na nichž jsou zapsány) s nově navrhovanými, neboť souhlasila pouze s drobnými změnami a nikoli tedy v rozsahu návrhu, jak byl schválen pozemkovým úřadem. I když tato

konkretizace žalobních bodů neodkazuje na ustanovení konkrétních právních předpisů, k jejichž porušení mělo podle žalobkyně uvedeným postupem dojít, dospěl soud k závěru, že není důvod k odmítnutí žaloby a neposkytnutí tak soudní ochrany tvrzeným právům žalobkyně v rozsahu odpovídajícím žalobní naraci, neboť ze skutkových tvrzení je zřejmé, že žalobkyně nezákonnost rozhodnutí spatřuje v tom, že byl schválen pozemkovým úřadem návrh komplexní pozemkové úpravy bez souhlasu žalobkyně, resp. v rozsahu s nímž nesouhlasila.

Právě vzhledem k obsahu žalobních tvrzení považuje soud za nutné zdůraznit principy nastolené zákonem pro provádění pozemkových úprav a pro nové uspořádání pozemků.

Podle § 2 zákona se pozemkovými úpravami ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech se k nim uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena. Současně se jimi zajišťují podmínky pro zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, vodní hospodářství a zvýšení ekologické stability krajiny. Výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrálního operátu a jako závazný podklad pro územní plánování.

Jak uvádí ust. § 2 shora citované, cílem pozemkových úprav je předně nové prostorové a funkční uspořádání pozemků tak, aby byla zabezpečena jejich přístupnost a využití, vyrovnány jejich hranice a vytvořily se tak podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy, proto se nově uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena. Předmětem pozemkové úpravy jsou všechny pozemky v obvodu pozemkových úprav bez ohledu na dosavadní způsob využívání a existující vlastnické a užívací vztahy k nim (§ 3 odst. 1 zákona); vymezení obvodu pozemkové úpravy je proto základní premisou, z níž zpracování nového řešení vychází. Zákon v ust. § 3 odst. 3 až 5 rovněž stanoví omezení mj. v tom, že určité tam vymezené pozemky lze do obvodu pozemkových úprav zahrnout jen se souhlasem jejich vlastníka. Protože zpracování návrhu komplexní pozemkové úpravy samo o sobě i procesní postup nastolený zákonem ke schválení takového návrhu se dotýká zpravidla velkého počtu účastníků řízení a dotčených orgánů státní správy, a v poslední řadě má nejen ekonomické dopady (stran samotné úhrady nákladů na zpracování), je zákonem založeno omezení v tom smyslu, že jednou udělený souhlas vlastníka k zahrnutí jeho pozemků do obvodu pozemkové úpravy nemůže být odvolán kdykoli, ale může být vzat zpět jen se souhlasem pozemkového úřadu v návaznosti na stupeň rozpracování návrhu pozemkové úpravy (§ 9 odst. 19 zákona). Toto zákonné omezení dispozice s pozemky je v souladu s demokratickými principy a sleduje legitimní cíl, dává totiž vlastníku pozemků právo nedat vůbec souhlas k začlenění konkrétních pozemků v § 3 odst. 3 zákona určených do obvodu pozemkové úpravy, současně jej omezuje v možnosti daný souhlas odvolat, a to v zájmu ochrany práv a zájmů ostatních účastníků, a tedy nepřipouští vzít zpět daný souhlas v takové fázi rozpracovannosti návrhu KPÚ, kdy by takové zpětvzetí znamenalo zmaření celého postupu či jeho podstatné a rozhodující fáze. Nutno dodat, že obvod pozemkové úpravy a okruh účastníků řízení se upřesňuje na základě zaměření hranic pozemků dle skutečného stavu v terénu; pozdější změny obvodu a okruhu účastníků lze provést, pokud pro to jsou dány důvody, seznam parcel dotčených pozemkovou úpravou se za účelem vyznačení zahájení řízení překládá katastrálnímu úřadu (§ 9 odst. 6, 7 zákona). Soupis nároků vlastníků se zpracovává po prověření údajů o rozsahu vlastnictví a zaměření hranic v terénu a s jednotlivými vlastníky je rozsah vstupních nároků projednán, přitom je tento soupis dále dle § 8 odst. 1 zákona rovněž vystaven k veřejnému nahlédnutí.

Vlastníci pozemků, na něž by se vztahovalo ust. § 3 zákona, mají reálnou možnost nedat souhlas k zahrnutí takových pozemků do obvodu pozemkové úpravy, a to jak před zpracováním nárokových listů, tak při projednání soupisů jejich nároků do protokolu a mohou odmítnout nárokový list zahrnující takové pozemky do obvodu pozemkové úpravy podepsat.

V daném konkrétním případě poté, co bylo zahájeno řízení o komplexních pozemkových úpravách v r. 1995 pozemkový úřad zadal zpracování návrhu KPÚ nejprve firmě GEOS spol.s.r.o., úvodní jednání se konalo 21.3.1997 ještě podle původního zákona č. 284/1991 Sb. K 1.1.2003 vstoupil v účinnost nový zákon č. 139/2002 Sb., který právě, jak shora uvedeno, stanovil v § 3 odst. 3, že k zahrnutí pozemků zastavěných stavbou, která není ve vlastnictví státu a souvisejících pozemků popř. pozemků v zastavěném a zastavitelném území obce je třeba souhlasu vlastníka. Proto zpracovatel návrhu musel provést Aktualizaci zjištění a odstranění nesouladů s SPI KN a zajištění souladu s tímto zákonem (v podkladech označeno 1.A.1; únor 2004), když práce na určení obvodu KPÚ byly původním zpracovatelem Geos s.r.o. ukončeny v r. 1999, došlo v mezidobí ke změně územního plánu obce a rozšíření zastavitelného území a ustanovení § 3 odst. 3 nového zákona vyžadovalo souhlas vlastníků konkrétních pozemků. S vlastníky, mj. i s žalobkyní, došlo k projednání v rozsahu dotčených pozemků ust. § 3 odst. 3 zákona v průběhu r. 2003 a podle prohlášení založených v podkladech z projednání byl dán třemi spoluvlastníky pozemků na LV 199 mj. i parc.č. 149/1 (A.Ajchlerovou, B.Kotátkovou i žalobkyní B.Vávrovou; každá podíl 1/3) souhlas. Prohlášení jsou podepsána a výslovně uvedeno souhlasím; stejně je tak vyjádřen souhlas k pozemkům LV 663 (1/2 podíl p. Aichlerová a žalobkyně B.Vávrová). Následně byla na základě tohoto souhlasu aktualizována Dokumentace k soupisu nároků vlastníků (projekt KPÚ dokumentace soupisu nároků, příl 6, termín 12. 2005, která obsahuje seznam parcel řešených v KPÚ dle § 2 a seznam neřešených parcel.).

V návaznosti na takto udělený souhlas dle § 3 odst. 3 zákona vlastníky ohledně pozemků, u nichž je souhlas vyžadován, byly tyto zahrnuty do soupisu řešených parcel v rámci KPÚ a tedy i soupisu nároků vlastníků, které následně byly v rámci KPÚ vypořádány.

Soud proto nemohl přisvědčit žalobní námitce, že žalobkyně nikdy nedala souhlas ke změnám. Jak ze shora uvedeného vyplývá, zákonný požadavek ve smyslu ust. § 3 odst. 3 zákona byl v daném případě naplněn, a princip vyžádání souhlasu nebyl porušen, není tak důvodná námitka, že si zpracovatel návrhu KPÚ, či následně pozemkový úřad a žalovaný osoboval právo nakládat s pozemky ve vlastnictví žalobkyně bez jejího souhlasu, který je zákonem vyžadován. V návaznosti právě na takto spoluvlastníky pozemků udělený souhlas, a to ohledně pozemků, u nichž jej zákon vyžaduje, byly pozemky uvedené zahrnuty do obvodu KPÚ a zpracován soupis vstupních nároků vlastníků, které musely být podle zákona vykryty v novém uspořádání pozemků.

Princip soupisu a ocenění nároků vlastníků podle ustanovení § 8 zákona spočívá pak v tom, že se vstupní nároky vlastníků pozemků zpracují podle ceny, výměry, vzdálenosti a druhu (a to včetně omezení vyplývajících ze zástavního práva, předkupního práva, věcného břemene a nájemního vztahu na dobu určitou). Jde o soupis nároků konkrétního vlastníka ohledně jeho původních pozemků s nimiž vstupuje do pozemkové úpravy, aby tomuto vlastníku mohly být navrženy nové pozemky odpovídající původním pozemkům, jak stanoví § 10 zákona. Zákon tak promítá do svých ustanovení ústavní zásadu čl. 11 Listiny základních

práv a svobod, že vlastnické právo všech vlastníků má stejný obsah a ochranu, a že vyvlastnění nebo omezení tohoto práva je možné jen ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu. Z uvedeného je nesporné, že každý vlastník má právo na vykrytí vstupních nároků podle kritérií ust. § 10 zákona (nikoli však na „vykrytí“ nájemního práva k pozemkům jiných vlastníků). V soupisu vstupních nároků se toliko u pozemků vlastníka uvádí, zda se k tomuto pozemku váže omezení a z jakého titulu. Je tomu tak mimo jiné i z důvodu transparentnosti a předvídatelnosti následných důsledků po případném schválení návrhu, který je závazným podkladem pro následné rozhodnutí o výměně a přechodu vlastnických práv dle § 11 odst. 8 zákona.

Třetí princip, který je třeba zmínit se týká procesního postupu při zpracování návrhu pozemkových úprav, a to, že zpracování Plánu společných zařízení předchází zpracování návrhu nového uspořádání pozemků (§ 9 odst. 8 a 9 zákona) a Plán společných zařízení tvoří proto základní kostru pro zpracování návrhu pozemkové úpravy, musí být posouzen sborem zástupců nebo vlastníky vstupujícími do pozemkové úpravy a musí jej schválit zastupitelstvo obce na veřejném zasedání.

Konečně zákon stanoví, že ke schválení návrhu KPÚ je třeba, aby s ním souhlasila kvalifikovaná většina vlastníků řešených pozemků, a vyžaduje dle § 11 odst. 4 zákona souhlas vlastníků alespoň tří čtvrtin výměry půdy pozemků, které jsou řešeny dle § 2 zákona. I přes nesouhlas menšiny s navrhovaným řešením lze rozhodnutím návrh nového uspořádání pozemků schválit (jsou-li splněny ostatní zákonné podmínky), je-li dán souhlas takto zákonem stanovené většiny. V daném konkrétním případě bylo řešeno v obvodu KPÚ 272,29 ha pozemků, souhlas s navrhovaným řešením (umístěním nových pozemků) byl vysloven vlastníky 261,39 ha tzn. 96% výměry území KPÚ, zbývající vlastníci 4% (10,89ha) s návrhem vyslovili nesouhlas.

Na základě těchto dalších premis proto podle názoru soudu neobstojí obecná námitka žalobkyně, že nesouhlasí se změnou uspořádání jejích pozemků. Zákon umožňuje, aby i přes nesouhlas některých vlastníků s novým uspořádáním byl návrh pozemkové úpravy pozemkovým úřadem schválen, pakliže zákonem daná kvalifikovaná většina souhlas s navrženým řešením vyslovila. Podle § 11 odst. 4 zákona je nutný souhlas vlastníků alespoň tří čtvrtin výměry, v daném případě byl tento požadavek zákona jak předně uvedeno naplněn. Pravomoc rozhodnout o schválení návrhu KPÚ je zákonem dána pozemkovému úřadu, zákon tím umožňuje omezit dispoziční právo vlastníka pozemku a stanoví pozemkovému úřadu meze, za jakých lze ve veřejném zájmu tak učinit.

Žalobkyně v žalobě dále obecně požadovala, aby byly porovnány stávající pozemkové parcely s nově navrhovanými, tzn. posouzeny dle soupisu vstupní nároky s nově navrhovanými pozemky je vykryvajícími dle schváleného návrhu KPÚ.

Z podkladů ve spise plyne, že postupně byly projednávány s vlastníky pozemků vstupujícími do pozemkové úpravy jednotlivé verze návrhu KPÚ, a to od července 2006 (1.verze) až do září 2008 a jejich připomínky, pokud to bylo možné, zapracovány, oznámení kde je možné nahlédnout do konečné verze návrhu KPÚ bylo podle § 11 odst. 1 zákona vyvěšeno na úřední desce pozemkového úřadu a obce Jenišovice, kde od 4.11.2008 do 4.12.2008 bylo možno do návrhu nahlédnout (konkrétně postup vyplývá i z rozhodnutí pozemkového úřadu, mj. str.5-7).

Žalobkyně uplatnila proti takto zveřejněnému návrhu námítky v dopise z 9.11.2008, kdy s návrhem vyslovila nesouhlas (obdobně jako spoluvlastnice pozemků na LV č. 199,339 a 633 p. Ajchlerová). V tomto podání žalobkyně uvedla, že od samého začátku žádá ponechání pozemků na původních místech a v původních výměrách, tak jak byly přebrány po předcích, souhlasila jen „parc. č. 241/2 (neexistující cesta v lese) a parcela č.140 u DEPA (skládku obecní)“. Uvedla, že nerozumí k čemu jsou tyto úpravy dobré, když třeba pozemek č. 352 je ubrán, a to ve velkém rozsahu snad kvůli cestě a tato vede na druhé straně všech pozemků, rovněž žádala vysvětlení k lokalitě KRSKOVNA, požadovala ponechat jako když bylo zabráno JZD. Opakovaně zdůrazňovala, že chce ponechat pozemky po předcích, cizí nechce. Konkrétně uvedla, že - pozemek č. 149/1 chce zachovat v plném rozsahu (žádnou cestu, ta je u p. Koťátky); - KRSKOVNA zachovat jako dosud; - pozemek č. 155 k Cejnarom je jen mírně posunut- souhlasí; KN 352-zachovat jak rozlohu tak místo (u lesa);- KN 403 a 408- zachovat původní, sloučení nemá cenu, středem vede vysoké napětí; - KN-221,225,230- lokalita Splavsko zachovat, totéž KN 239/3,248/1,248/2. Namítla, že neobdržela verze č. 4 a 5 a že pozemek č. KN 149/1 jí bylo řečeno, že je zachován, ale je minus 71m², žádala zachovat i původní čísla pozemků.ap. Oproti tomu spoluvlastnice p. Ajchlerová dopisem z 13.11.2008 sdělila, že nesouhlasí s verzí č. 5, protože je upravena podle požadavků p. Vávrové (žalobkyně), která nerespektuje její spoluvlastnické právo a připomínky k návrhu a prosazuje jen své návrhy a své požadavky neustále mění bez ní, verze 4. byla pro ni přijatelnější.

Podle zápisu o závěrečném projednání ze dne 8.12.2008 se žalobkyně osobně tohoto zúčastnila.

Pozemkový úřad po dohodě se zpracovatelem návrhu KPÚ dopisem ze dne 13.1.2009 č.j. 9001/23/2009 žalobkyni zaslal k vyjádření upravenou verzi návrhu pro uvedená LV a zevrubně reagoval na její připomínky z 9.11.2008.

- K parc. č. 149/1 o výměře 4935m² a parc č. KN 241/2 o výměře 660m² zapsaných na LV 199 a řešených v KPÚ uvedl, že u parc.č. 241/2 vyslovila souhlas se směnou(existující cesta v lese); hranice mezi parc KN 149/1 a KN 149/2 byla dne 4.4.2008 vytyčena geodetem a předána vlastníkům – žalobkyni a p. Koťátkovi, s vytyčením oba souhlasili a body vytyčení byly použity v návrhu nového uspořádání. Návrh přístupové cesty poz. parc.č. 10001/114 je navržen po stávající parcele č. 149/2 ve vlastnictví p. Koťátka. Dále se v tomto dopise vysvětluje, že parc. KN 149/1 je měněna jen v jižní části, jinak zůstává, rozdíl ve výměře - 71m² je kompenzován v navrženém pozemku č. 339/1 na LV 339 (stejných spoluvlatníků jako LV 199, rozdílné podíly), který je navržen v místě stávajících parc.č. KN 576/22, 576/39 a 576/40 a je poukázáno na rozdíl ve výměře celkového tako vypořádaného podílu (+ 404m).
- k lokalitě KRSKOVNA (bod 2), k pozemku č. parc. 155 (bod 3), a dalším (body 4-7) je obdobně podáno v tomto dopise podrobné a kontrétní zdůvodnění úprav, vysvětleno, kde pozemky zasahují společná zařízení (KN 352) polní cesty, kde došlo ke sloučení pozemků z důvodu jejich šířky (15, 30 a 40m u KN 221,KN 225 a KN 230), která je v současné době nezpůsobilá pro zemědělské využití a podobně, rovněž je uvedeno, které z námitek bylo vyhověno(např. parc .č. KN 138/1 již od 2. verze návrhu).

Současně se předkládá žalobkyni 6. verze ohledně úpravy pro LV 663 (ohledně připomínek) a zaslány verze 5. pro LV 199 a LV 339 včetně grafických příloh. Soupis nových pozemků dle 6. verze je součástí podkladů,včetně mapových podkladů.

Žalobkyně dopisem z 25.1.2009 vyjádřila obecně opět nesouhlas s tím, že jsou jí vnucovány cizí pozemky, vnucováno zcelení a odnímány pozemky po předcích.

Pozemkový úřad jí pak v dopise ze dne 25.2.2009 sdělil, že její žádost, jak žádala, postoupil k vyjádření Ministerstvu zemědělství, sám pak své vyjádření uvedené v dopise z 13.1.2009 považuje za konečné.

Opakovaně svůj nesouhlas obecně žalobkyně vyjádřila podáním ze dne 3.3.2009, neuvedla v něm žádnou konkrétní výhradu proti závěrům uvedeným ve vysvětlení pozemkového úřadu z 13.1.2009, namítala, že konkrétní sliby zpracovatele návrhu KPÚ nebyly splněny, že byla znevýhodněna zubatou místo rovnou hranicí pozemků, že všechny pozemky byly odsunuty od obce (bez bližšího určení kterých).

Pozemkový úřad rozhodnutím ze dne 16.3.2009 návrh pozemkové úpravy schválil, pokud jde o žalobkyni odkázal na zaslanou jí poslední verzi návrhu KPÚ dne 13.1.2009.

Žalobkyně v podaném odvolání proti tomuto rozhodnutí (doručeném 7.4.2009) vyjádřila nesouhlas s navrženým řešením s obecným tvrzením, že velký pozemek zmenšují o 1/3, pozemek čistý posunují pod dráty vysokého napětí, pozemek stavební berou a dávají vzdálenější od obce a podobně vznesla námitky i v dalších případech s odkazem na svá předchozí podání, s tím, že trvá na zachování pozemků na stejném místě a ve stejné výměře. Na str. 3 a následujících pak v bodech 1-8 obdobně jako v podání z 9.11.2008 vyjádřila nesouhlas s řešením v uvedených lokalitách navrženým.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí na str. 4 a následující poukázal na závazné limity stanovené ust. § 10 zákona s tím, že v případě žalobkyně k překročení stanovených kritérií nedošlo, přičemž konkrétní údaje uvedl jako ve vyjádření k žalobě shora (viz str. 2 a 3 tohoto rozsudku). Dále poukázal na to, že z mapových podkladů vyplývá, že většina nových parcel je lokalizována v místech původních, v původních výměrách. Ohledně tvrzení, že pozemek čistý je posunován pod dráty vysokého vedení uvedl, že tomu tak není, protože sloupy el. vedení jsou na pozemku č. 2440, který je situován do místa původních pozemků č. 403 a č. 408, na kterých sloupy stojí. K tvrzení, že stavební pozemek berou a je dáván dál od obce uvedl, že tomu tak není, protože v dané lokalitě v místě původních parcel č. 149/1, 155, 138/1, 138/2, 140/1, 140/2, 144/1, 147/1, 147/2, 149/3 a 149/6 jsou nově navržené parcely č. 2191, 2198, 2043, 2038, 2039, 2203 v odpovídajících výměrách. K lokalitě KRSKOVNA bylo vysvětleno, že původní parc.č. 144/1, kde navrhuje žalobkyně obnovit studánku, na které je mokřad s rákosovým porostem, je navržena jako nová parcela č. 2643 do vlastnictví obce. Jde o území mimo zastavitelné území obce a názor, že „jako stavební parcela je mnohonásobně cennější“ je tudíž mylný. K parcele 575/10, na níž bylo zapomenuto v soupise nároků je uvedeno, že tato není v žádném listu vlastnictví, kde jsou pozemky ve vlastnictví žalobkyně. K námitce, že u parc.č. 140 není ocenění stromů, žalovaný uvedl, že bylo zjištěno, že se správně jedná o parcely č. 140/1 a 140/2 na LV 663, u kterých v soupise nároků je uvedeno ocenění porostů ve výši 568/16 Kč a 51,94Kč. K námitce nekonkretizované, že „pozemek u cesty podélně berou a dávají bez cesty“ se uvádí, že všechny pozemky v návrhu KPÚ jsou zpřístupněny. V dalším žalovaný s poukazem na ust. § 2 zákona zdůraznil důvod provádění pozemkových úprav s tím, že vzhledem k velkému rozsahu účastníků nelze beze zbytku vyhovět všem, výsledné řešení je kompromisem, který ve smyslu zákona je přijatelný pro vlastníky nejméně tří čtvrtin výměry půdy, která je řešena, a proto není možné požadavku na ponechání všech parcel na původních místech vyhovět.

Na základě zjištěného postupu pozemkového úřadu a posouzení námitek žalobkyně v průběhu řízení pozemkovým úřadem a žalovaným soud v daném případě neshledal v řízení vady, k nimž by musel přihlédnout z moci úřední.

Soud na základě předloženého obsahu správního spisu, zejména Soupisu vstupních nároků žalobkyně a Soupisu nově navržených pozemků, včetně mapových pokladů původního uspořádání pozemků a nově navrhovaného řešení schváleného pozemkovým úřadem neshledal předně, že by došlo k porušení ust. § 10 zákona.

Z hlediska zákonných požadavků je rozhodné, že byl žalobkyni dán souhlas dle § 3 odst. 3 zákona, jak shora již uvedeno, a dále zda došlo ke splnění kritérií přiměřenosti kvality, výměry a vzdálenosti původních a navrhovaných pozemků žalobkyně ve smyslu ust. § 10 zákona, a to ve vztahu k pozemkům v jejím vlastnictví či spoluvlastnictví, které byly zahrnuty do obvodu pozemkových úprav, a toto je doloženo ve spise tak, jak žalovaný uvádí v napadeném rozhodnutí a jak je uvedeno shora na str. 2 a 3 tohoto rozsudku.

Žalobkyně je spoluvlastníkem pozemků uvedených na LV č.199 (podíl 1/3), na LV 339 (podíl 1/4), na LV 663 (podíl 1/2), na LV 664 (podíl 19/476), na LV 665 (podíl 31/264), na LV 666 (podíl 1/12) a na LV 667 (podíl 1/22), jak vyplývá z uvedených listů vlastnictví. Rozhodné v daném případě pro posouzení zákonnosti postupu je, že rozdíl ve výměře mezi původními a nově navrženými pozemky, stejně tak rozdíl v jejich ceně a ve vzdálenosti splňuje toleranci závazně stanovenou ust. § 10 zákona, která je stanovena jako přiměřená, a která nebyla v daném případě překročena, a tedy mohlo dojít ke schválení návrhu KPÚ v tomto bodě i bez souhlasu žalobkyně, při splnění obecné podmínky souhlasu zákonem požadované kvalifikované většiny. Vstupní nároky žalobkyně byly v souladu se zákonem vykryty a ze shora uvedeného postupu pozemkového úřadu (potažmo zpracovatele návrhu KPÚ) plyne, že k jejím námitkám a nesouhlasu bylo přistupováno obezřetně tak, že byla snaha jejím požadavkům vyhovět, pokud se netříštily s požadavky jiných spoluvlastníků týchž pozemků, a pokud to bylo lze, aby pozemková úprava splnila zákonem daný účel. Žalobkyni k námitkám, které uplatnila před schválením návrhu bylo pozemkovým úřadem podáno konkrétní vysvětlení, rovněž tak žalovaný odpovídajícím způsobem dle podkladů ve spise na její námitky reagoval, vysvětlil v čem se mýlí, popř. proč nebylo možno zcela jejím požadavkům vyhovět. Žalobkyně pak ani v žalobě konkrétní údaje uváděné žalovaným ohledně splnění požadavků ust. § 10 zákona nenapadla. Nemůže ani obstát námitka žalobkyně v žalobě, že navrženým řešením se jí zvýší náklady na dělení pozemků mezi spoluvlastníky (geodeta navíc), když naopak v rámci návrhu KPÚ bylo dle § 9 odst. 13 zákona přistoupeno k vypořádání spoluvlastnických práv k pozemkům na LV 664, 665, 666 a 667 a spoluvlastnické podíly na pozemcích na těchto LV byly žalobkyni a p. Ajchlerové připočteny na list vlastnický č. 663, a tedy tím odpadla značná část jinak v úvahu připadajícího vypořádání, pokud by tyto pozemky zůstaly v podílech, jak byly na uvedených LV.

Rovněž z mapových podkladů původních pozemků vstupujících do pozemkové úpravy a nově navržených pozemků, kdy v nich jsou barevně vyjádřeny hranice a původní umístění jednotlivých pozemků ve vztahu k jednotlivým LV a zastavěnému území obce a zastavitelnému území (kdy druh pozemků plyne z listů vlastnictví) pak vyplývá, že nové pozemky žalobkyni navrhované jsou v podstatné části v místech původních pozemků.

Soud z uvedených důvodů neshledal, že by postupem správních orgánů došlo ke zkrácení žalobkyně v právech; lze shrnout, že z průběhu zpracování návrhu KPÚ i

řízení vyplývá, že námitkám žalobkyně, pokud bylo možno jim vyhovět, vyhověno bylo. Požadavku, aby všechny pozemky ve spoluvlastnictví žalobkyně zůstaly v původních výměrách a na původních místech vyhověno být nemohlo, tím by byl smyslu pozemkových úprav popřen a základem pro nové uspořádání pozemků KPÚ tak nemohl být stav pozemků ve spoluvlastnictví žalobkyně nedotčený, když mj. je požadavkem zákona, aby kostrou nového uspořádání byl Plán společných zařízení, jehož opatření jsou ve veřejném zájmu, a aby rovnou měrou byly vypořádány i nároky ostatních vlastníků (i spoluvlastníků) vstupujících se svými pozemky do obvodu pozemkové úpravy. Přístup žalobkyně, která v průběhu řízení opakovaně zdůrazňovala zájem na zachování vlastnických práv k stávajícím pozemkům z důvodu úcty k předkům a necitlivých, popř. nezákonných postupů dřívějších, jak je uváděla, je možno pochopit. Současná právní úprava však právě i proto připouští zásah do vlastnických práv zcela omezeně, se souhlasem vlastníka (dle § 3 zákona jak shora uvedeno) nebo, a opět za stanovených podmínek i bez jeho souhlasu, avšak jen při naplnění zákonných kritérií na náhradu v odpovídajícím rozsahu ve smyslu čl 11 Listiny základních práv a svobod. Zákon o pozemkových úpravách tak ve veřejném zájmu deklarovaném v jeho ust. § 2 připouští omezení vlastnického práva, stanoví způsob jakým je takový zásah přípustný a náhradu, jaké se musí v takovém případě vlastníku pozemků dostat. Soud pak v rozsahu námitek žalobou vznesených neshledal porušení takto nově nastolených principů.

Ze všech uvedených důvodů soud podle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud nepřiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně nebyla v řízení úspěšná. Žalovanému pak náklady nad rámec běžných činností nevznikly.

Výrok o nákladech řízení osob zúčastněných na řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s.ř.s., když soud těmto osobám žádnou povinnost neuložil, a proto jim náklady v tomto smyslu nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat ve lhůtě dvou (2) týdnů po doručení rozhodnutí kasační stížnost za podmínek § 102 a násl. s.ř.s., a to k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím soudu zdejšího, a to ve dvojím vyhotovení.

Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná, nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 16. prosince 2010

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Aneta Petrlíková